

Na vaše dotazy odpovídá prof. MVDr. Z. Knotek, CSc.

Veterinární poradna

Vlastním osmiletého psa, křížence jezevčíka. V poslední době u něj pozoruji únavu a snížený zájem o potravu. Při ranní procházce působí zprvu ztuhlým dojmem a občas i pokašlává. Opakovaná léčba antibiotiky byla zatím bez většího efektu. Můžete mi doporučit nějakou jinou léčbu, která by byla účinná?

O. H., M. Lázně

Popisované zdravotní komplikace by bylo možno zařadit do projevů typických pro psy s poruchami cirkulace - především pacienty s onemocněním srdce. Noční výrazné chrápání, ranní kašel a snížený pohyb, větší unavitelnost a postupná ztráta apetitu - to vše jsou příznaky, které často doprovázejí pacienty s kardiovaskulárním onemocněním. Pokud byla doposud provedena pouze léčba antibiotiky, bude nyní zapotřebí věnovat diagnostickému vyšetření více pozornosti. Prvním krokem je vždy důkladné klinické vyšetření pacienta. V tomto případě bude jistě zaměřeno na zhodnocení zbarvení sliznic, určení frekvence dechu a posouzení srdeční tepové frekvence i kvality periferního pulzu. Pozornost se zaměřuje i na jugulární pulz a vyhodnocení pravděpodobnosti přítomnosti ascitu. Následují speciální vyšetření. Kromě kompletního vyšetření hematologického a především biochemického profilu krve to znamená zhotovení kvalitních rentgenogramů dutiny hrudní, zhotovení ultrasonografického vyšetření srdce a pečlivé vyhodnocení elektrokardiogramu. Kardiovaskulární onemocnění jsou u psů středního vyššího věku relativně častá, ale mohou uniknout pozornosti chovatele. Stejně jako u jiných onemocnění zde platí, že včasné odhalení problému a účinně zvolená terapie mohou plnohodnotný život pacienta výrazně prodloužit. Opomenutí může naopak s ohledem na význam kardiovaskulárního aparátu končit zbytečně smutně, předčasnou ztrátou psa z důvodu nezvládnutého následného selhání ledvin nebo vážných komplikací dýchacího aparátu. Pod široký pojem kardiovaskulární

onemocnění jsou řazena onemocnění cévního aparátu a především různé formy onemocnění srdce. Zde je třeba pochopit, že pojem onemocnění srdce je velmi obecný - může se jednat o poruchy funkce automatických kontrakcí srdeční svaloviny, narušení frekvence srdeční činnosti, vrozené morfologické vady a překážky i zánětlivá onemocnění. Je jasné, že i léčba těchto jednotlivých forem onemocnění srdce není jednoduchá a jednotná. Tradiční léčba, která se opírá o použití srdečních glykosidů (digoxin), směřuje ke zlepšení systolické funkce srdce a může mít i příznivý efekt na zklidnění srdce v případě fibrilací síní. Upravuje se tak kontraktilita srdeční svaloviny a současně i autonomní nervové řízení činnosti srdce. Běžně jsou do terapie zařazována i diuretika, která umožňují přirozené odčerpání hromadící se tekutiny v různých částech těla (například edém plic). Jinou skupinou účinných léků u psů s kardiovaskulárními komplikacemi jsou tzv. ACE-inhibitory (inhibitory angiotenzin konvertujícího enzymu). Ty umožňují u pacienta se selháním srdce vasodilataci, ústup edémů a snížení krevního tlaku. Významnou vlastností léků této skupiny je podpora prokrvení ledvin a zachování jejich filtrační funkce. Na činnost srdce mají vliv i ionty, například sodík, draslík, vápník, hořčík nebo vápník. Proto zahrnuje komplexní léčba řady onemocnění srdce i zařazení speciálních diet, které zohledňují optimální zastoupení a poměr uvedených iontů. Veterinární kardiologie je obor, který se v České republice velmi úspěšně rozvíjí, o čemž svědčí i vytvoření odborné sekce, která sdružuje veterinární lékaře s vyhraněným zájmem o tuto problematiku. Počet rutinně prováděných operací srdce u psů je u nás doposud výrazně nižší než je tomu v humaní medicíně, ale to je do značné míry dáno i finanční náročností celého komplexu, který zahrnuje přípravu pacienta, náročnou operaci, pooperační péči a rekonvalescenci. Vzhledem k tomu, že špičková humaní experimentální

kardiologická pracoviště se tradičně opírají o veterinární modely (prase, králík, pes), je pochopitelné, že technické přístupy samy o sobě nejsou hlavním problémem. V každém případě lze s potěšením konstatovat, že existence skupiny veterinárních lékařů s vyhraněným zájmem o klinickou kardiologii je reálnou skutečností a zvládnutí kardiologického pacienta by proto nemělo být problémem. Pokud by váš pes vyžadoval náročné speciální kardiologické vyšetření, požádejte o kontakt na specialistu vašeho veterinárního lékaře nebo se s žádostí o adresy obraťte přímo na kancelář Komory veterinárních lékařů České republiky, která sídlí v Brně v areálu Veterinární a farmaceutické univerzity.

Jak mám postupovat, pokud došlo k úhynu mého psa označeného mikročipem? Je třeba to někde ohlásit?

A. L., Tachov

Dříve se k označení psů používalo tetování a v případě ztráty psa byl většinou informován poradce chovu. Pokud jste pro nezaměnitelné označení vašeho psa zvolil aplikaci mikročipu, potom jste jistě ve spolupráci s veterinárním lékařem informovali o registračním čísle příslušný registr. Faktem je, že v minulosti existovalo paralelně několik registračních systémů, ale to je jiný problém. Pokud pes uhynul nebo byl ze závažných zdravotních důvodů veterinárním lékařem utracen, je vhodné o tomto faktu učinit záznam v očkovacím průkazu (nověji v pasu) a informovat i příslušný registrační systém. Odstraní se tak případné nepříjemnosti při vymáhání poplatku obecním úřadem a hlavně se upřesní aktuální přehled registru. To je v zájmu všech ostatních majitelů psů, kteří mohou správně vedený registrační systém potřebovat, například při dohledání zatloukaného zvířete. ■